

عنوان مقاله:

طراحی منظر راه و اخلاق زیست محیطی

محل انتشار:

فصلنامه اخلاق در علوم و فناوری، دوره 17، شماره 1 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

سعید غلامپور - 1. Ph.D. student, Dept. of Architecture, Science and Research Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran.

سید امیر منصوری - 2. گروه معماری منظر، پردیس هنرهای زیبا، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

آزاده شاهچراغی - 3. گروه معماری، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

زمینه: راه در پاسخ به نیاز دنیای مدرن امروز، با کمترین توجه به بعد ذهنی انسان و زیست بوم مناطق متأثر از پیشرفت ابزار تکنولوژی در پی افزایش سرعت و ایمنی روزافزون است. پژوهش حاضر به دنبال ارتقاء کیفیت منظر راه ها به تبیین معیارهای موثر در طراحی راه و ضرورت توجه به مقوله اخلاق طراحی پرداخته و برآن ها تأکید دارد. نتیجه گیری: با هدف افزایش کیفیت سفر، زندگی انسان، تداوم حیات گیاهان و جانوران، باید بیشتر مورد توجه باشند. طراحی اخلاق مدار، ضامن جریان حیات در راه است. این نگاه به راه، به تقویت ابعاد ذهنی راه که موضوع علم منظرست، می پردازد. نگاه منظر به راه، به مثابه سامانه ای یکپارچه بر ضرورت توجه همزمان به کیفیت زندگی انسان در راه، حفظ حیات گیاهی و جانوری تأکید دارد. در نهایت نگاه اخلاق مدار علم منظر راه، با توجه به هر سه مقوله، ذهنیت مسافر، حفظ حیات گیاهی و جانوری بر ارتقاء کیفیت راه ها تأثیرگذار است. اگرچه نتیجه این دید منفعت طلبانه متخصصین منظر به راه، به نفع بشریت خواهد بود. طرح اخلاقی منظر راه تنها به دنبال حذف تکنولوژی مدرنیته نیست. غلبه تکنولوژی بر طبیعت را هم تأیید نمی کند؛ در تلاش است تا با دید جامع نگر خود، تعادل میان حیات انسان، گیاهان و جانوران را برقرار نماید. منظر احیاگر است، رویکرد پایداری دارد. انسان در ذات گرایش به طبیعت دارد؛ رویکرد منظر نیز در برخورد با پدیده راه، قطعاً با تأکید بر ذهنیت مسافران، ضامن بقای چرخه های طبیعی، احترام به محیط زیست و تلاش برای حفظ آن است.

کلمات کلیدی:

Design ethics, Human life, Animal life, Plant life, Road landscape
اخلاق طراحی، حیات انسانی، حیات جانوری، حیات گیاهی، منظر راه.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1468090>

